

453**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ**

z dnia 25 maja 1998 r.

w sprawie określenia zakresu wyłączonego mienia, przeznaczonego na pomoc dla pracowników upadłego przedsiębiorcy oraz ich rodzin, sposobu zarządzania i likwidacji tego mienia.

Na podstawie art. 22 § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. — Prawo upadłościowe (Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512, z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 6, poz. 43, Nr 43, poz. 189, Nr 106, poz. 496 i Nr 149, poz. 703 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 54, poz. 349, Nr 117, poz. 751, Nr 121, poz. 770 i Nr 140, poz. 940) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Mieniem przeznaczonym na pomoc dla pracowników upadłego przedsiębiorcy oraz ich rodzin są zgromadzone na odrębnym rachunku bankowym, na dzień ogłoszenia upadłości, środki pieniężne zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, zwanego dalej „Funduszem”, tworzonego na podstawie ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335, Nr 118, poz. 561, Nr 139, poz. 647 i Nr 147, poz. 686 oraz z 1997 r. Nr 82, poz. 518 i Nr 121, poz. 770).

2. Środki, o których mowa w ust. 1, zwiększa się o kwoty pochodzące ze zwrotu udzielonych pożyczek na cele mieszkaniowe, wpłaty odsetek bankowych od

środków Funduszu, opłaty pobierane od osób i jednostek organizacyjnych korzystających z usług i świadczeń socjalnych organizowanych przez upadłego.

§ 2. Mieniem, o którym mowa w § 1, zarządza upadły przedsiębiorca, chyba że w sprawie jest ustanowiony likwidator, kurator bądź przedstawiciel upadłego przedsiębiorcy albo reprezentant upadłego ustanowiony na podstawie przepisów o przedsiębiorstwach państwowych, wydatkując zgromadzone na odrębnym rachunku bankowym Funduszu środki na cele i według zasad określonych w ustawie wymienionej w § 1 ust. 1.

§ 3. Nie wykorzystane środki Funduszu, pozostające na odrębnym rachunku bankowym Funduszu według stanu na dzień zamknięcia bilansu upadłego przedsiębiorcy, zwiększają Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Komorowski***454****ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ**

z dnia 1 czerwca 1998 r.

w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

Na podstawie art. 77⁴ pkt 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zasady ustalania oraz wysokość należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej odbywanej na obszarze kraju.

2. Podróżą służbową jest wykonywanie zadania określonego przez pracodawcę poza miejscowością, w której znajduje się stałe miejsce pracy pracownika, w terminie i miejscu określonych w poleceniu wyjazdu służbowego.

§ 2. Miejscowość rozpoczęcia i zakończenia podróży służbowej określa pracodawca w poleceniu wyjazdu służbowego.

§ 3. Z tytułu podróży służbowej przysługują diety oraz zwrot kosztów:

- 1) przejazdów z miejscowości stałego miejsca pracy bądź z miejscowości zamieszkania pracownika do

miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem,

- 2) noclegów bądź ryczałt za nocleg,
- 3) dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu,
- 4) innych udokumentowanych wydatków.

§ 4. 1. Dieta stanowi ekwiwalent pieniężny na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia w czasie podróży służbowej.

2. Dieta wynosi 12 zł za dobę podróży służbowej.

3. Kwota diety, o której mowa w ust. 2, ulega podwyższeniu stosownie do wskaźnika wzrostu cen żywności, w przypadku gdy wzrost tych cen w stosunku do miesiąca poprzedzającego ustalenie diety przekroczy 10%.

4. Podwyżkę diety wprowadza się począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po uzyskaniu informacji od Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego o przekroczeniu wzrostu cen, o którym mowa w ust. 3.

5. Należność z tytułu diet oblicza się za czas od rozpoczęcia podróży służbowej (wyjazdu) do powrotu (przyjazdu) po wykonaniu zadania.

6. Przy obliczaniu diet stosuje się następujące zasady:

- 1) jeżeli podróż służbowa trwa nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) od 8 do 12 godzin — przysługuje połowa diety,
 - b) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości,
- 2) jeżeli podróż służbowa trwa dłużej niż dobę, za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:
 - a) do 8 godzin — przysługuje połowa diety,
 - b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

7. Dieta nie przysługuje za czas delegowania do miejscowości, w której pracownik zamieszkuje.

§ 5. 1. Środek transportu właściwy do odbycia podróży służbowej określa pracodawca w poleceniu wyjazdu służbowego.

2. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, z uwzględnieniem przysługującej pracownikowi ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.

3. Na wniosek pracownika pracodawca może wyrazić zgodę na przejazd w podróży służbowej samochodem stanowiącym własność pracownika. W takim przypadku pracownikowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawek za jeden kilometr przebiegu, określonych przez pracodawcę na podstawie przepisów w sprawie warunków ustalania i zasad zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów nie będących własnością pracodawcy.

§ 6. 1. Za każdą rozpoczętą dobę pobytu w podróży służbowej pracownikowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli pracownik odbywa podróż służbową pojazdem samochodowym (służbowym lub prywatnym).

§ 7. 1. Za nocleg przysługuje pracownikowi zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

2. Pracownikowi, któremu w czasie podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu i który nie przedłożył rachunku z kwatery prywatnej bądź z hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

3. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 21⁰⁰ i 7⁰⁰.

4. Prawo do zwrotu kosztów lub ryczałtu za nocleg nie przysługuje po nocnej podróży, w czasie której pracownik korzystał z wagonu sypialnego lub kuszetki, a także jeżeli pracodawca uzna, że pracownik ma możliwość codziennego powrotu do miejscowości zamieszkania.

§ 8. 1. Pracownikowi przebywającemu w podróży służbowej trwającej co najmniej 10 dni przysługuje prawo do przejazdu do miejscowości zamieszkania w dniu wolnym od pracy na koszt pracodawcy.

2. Za przejazd do miejscowości zamieszkania i z powrotem przysługuje zwrot kosztów przejazdu środkiem transportu określonym przez pracodawcę.

3. Za czas pobytu w miejscowości zamieszkania nie przysługują diety ani zwrot kosztów lub ryczałt za nocleg.

§ 9. Pracownikowi, którego obowiązki służbowe polegają na częstych wyjazdach na obszar przydzielonego mu rejonu działania, pracodawca może ustalić, za zgodą pracownika — z uwzględnieniem zasad wynikających z rozporządzenia — ryczałt miesięczny, obejmujący ogólną kwotę należności za określoną liczbę dni podróży służbowych w miesiącu.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Monitor Polski Nr 39, poz. 387 i z 1997 r. Nr 34, poz. 327).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1998 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Komotowski*

455

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 1 czerwca 1998 r.

w sprawie określenia wielkości progowej i ceny progu dla towarów rolnych przywożonych z zagranicy.

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 28 czerwca 1995 r. o zasadach, warunkach i trybie nakładania opłat celnych dodatkowych na niektóre towary rolne przywożone z zagranicy (Dz. U. Nr 98, poz. 485) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się do dnia 31 grudnia 1998 r. wielkości progowe i ceny progu dla towarów rolnych przywożo-

nych z zagranicy, określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:

J. Janiszewski